PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДО ВІДОМА НАШИМ ЧИТАЧАМ.

Деякі товариші запитують нас, чому їхні дописи не вміщені, або жертви на допомогу потерпівшим від повені не поквітовані. Причина цему та, що тепер зібралося багато матеріялу й ми подаємо його в такому порядку, в якому він наспіває. Однак всі дописи, що не втратили своєї вартости, будуть вміщені в найблищих числах "Укр. Роб. Вістей", як також будуть за порядком поквітовані всі місцевости й назвиска жертводавців на допомогу потерпівшим від повені.

В нашій редакції лежить кілька відозв односельчан, щоб допомагати будові читалень в їхніх селах. На разі ми стрималися з поміщуванням цих відозв, уважаючи, що ратування потерпівших від повені повинно йти в першу чергу.

Редакція.

ПОПИ НЕ ПОМОГЛИ.

Торонто, Онт.

На ділових зборах відділу Р.З.Т. в Торонто, Онт., велася дискусія про те, як здобути фондів для Вищого Освітнього Курсу.

Нараз придверщик повідомляє, що якись хорий чоловік просить, щоб його впустити до середини.

—Щож, коли хорий, треба впустити й спитати, яке його бажання до зборів — була опінія зборів.

І ось що сказав про себе цей бідний хорий чоловік: називається він Петро Волошин, походить з Галичини і в Канаді вже одинайцять літ. Весь час жив в Торонто, тільки часами виїзджав на роботу на залізну дорогу й до ліса. Не належав до організації і не читав робітничої преси. Був релігійний і ходив все до церкви на Ройс Евню у Вест Торонто. Занедужав в 1920 р. і хорував з перервами рік; перебув довгий час в шпиталі, де перебув тяжку операцію на нирки.

Зараз він далі хорий і не має ніяких засобів до життя, навіть хліба не має за що купити собі, і через це він приневолений звернутися до робітників з просьбою о поміч.

Збори вислухали цих зізнань хорого й нещасного робітника і мимоволі кожному прийшло на думку: одинайцять років він в Канаді і весь той час він не хотів нічого знати про робітничу організацію, хоч нераз мусів чути він закликування свідомих робітників, щоб всі чорнороби ставали в ряди робітничих організацій. Через одинайцять років він не зважав на ці заклики, а слухав попів, які проповідували не йти до більшовиків, бо це "безбожний народ".

Але час таки зробив своє, хоч на це довелось довго чекати. Нещасний чоловік мусів дожити аж тої хвилі, коли він опинився без куска хліба й без ніякої помочі: аж тоді він побачив, що всі проповіди попів про "божу поміч" є лише балаканиною і то все. Не поміг ні бог, ні піп, ні побожні християне, а нещасний мусів прийти до "безбожних більшовиків", щоб не згинути голодовою смертю.

А як поступили супроти нього ті "безбожні більшовики", яких він боявся досі й ненавидів мабуть на приказ попів?

Звичайно, вони поступили — по більшовицьки, бо зібрали між собою $17.13 і вручили їх бідному хорому й безпомічному робітникові, який зі сльозами в очах подякував зборам, пізнаючи вкінці свої помилкові поняття про більшовиків.

Пишучи про це, не маю на думці дорікати цему бідному робітникові, а тільки для приміру наводжу цей факт для всіх тих, що й досі сторонять від робітничих організацій, слухаючи ріжних очернювань і наклепів з боку ріжних опікунів і "божих наставників" над працюючими. Вони несвідомі й бідні тим, що вірять в ці балачки. Тому й цей примір хай послужить їм для науки!

РЗТкор.

ДВІ КОМЕДІЇ.

Едмонтон, Алта.

В суботу, 1. жовтня ц. р. вечером відбулося в Укр. Роб. Домі в Едмонтон, Алта., представлення; відограно дві комедії, а саме — одноактівку Л. Лотоцького п. н. "Одна хвіртка, а дві хаті" і другу одноактівку Г. Колесниченка, п. н. "Піймав облизня". Обидві штуки було виконано добре і публика насміялася доволі.

В першій штуці аматорські сили було підобрано дуже влучно і характеризація буда дуже добра. Тому й ролі, а головно жінки Катерини Шершовик, кравця Шершовика, столяра Веретілки, челядника — Жмурчика — було відограно дуже влучно. Слабше випала роля Ганни — жінки Веретілки, а саме з тої причини, що голос і вдача товаришки-аматорки не відповідали цій ролі. Непевно грала теж Тереня, дочка Катерини. Рухи Фірцика, кравецького челядника, були теж невідповідні. Вражало те, що в штуці не було ні співу, ні музики, бо режисер викинув те, що найкращого, а саме музику і спів за сценою, через що вхід Антона й Терені був млявний, без краси і життя.

В другій комедійці — "Піймав облизня" — найліпше вирізалися аматори в родях Сидора Логвина, Катрі — його дочки і дівчини Христі; за сольо Христі і дует Катрі й Христі можна їм справді щиро погратулювати.

Небіж Семен, хоч був відповідний в своїй ролі, але грав слабше, бо — здається — не вмів своєї ролі, а також сміявся там, до не треба було.

Дуже добре грав „Харлампій — сільський "аблакат", але його характеризація була надто пересадна.

Дмитро — любовник Катрі, зовсім не надавався до цеї ролі, бо був за холоднокровний і рухи його без життя.

Гуртові сцени виходили також не найліпше, а вже найбільшим анахронізмом треба вважати те, що аматори жували "чувінг-гам" на сцені, чого ніхто з нас ніколи не бачив в галицькім чи буковинськім селі, чи хоч-би й місті.

Режисерові під розвагу треба сказати, щоб він в майбутньому брав до гуртових сцен добрих танцюристів, бо цей раз танки випали слабо!

Робкорка.

ВІДДІЛ Р.З.Т. ДЛЯ В.О.К.

Нордег, Алта.

Членство відділу Р.З.Т. в Нордег, Алта., рішило на своїх місячних зборах поспішити з допомогою Вищому Освітньому Курсові і в тій цілі вибрало спеціяльний комітет, який мав занятися збіркою для В.О.К.

Це своє завдання згаданий комітет виконав як найкраще. Він працював щиро, ходив хату в хату і збирав жертви, де тільки міг, не зважаючи на накиди з боку несвідомих одиниць. Завдяки цьому він вспів зібрати суму $25.00, на яку зложили жертви слідуючі товариші й товаришки: по $2.00: М. Шумовський, Ю. Одинський; по $1.00: Д. Штокал, А. Піх, Ф. Мазур, М. Підручний, Ю. Івасюк, Д. Котик, І. Галан, В. Полівчук, М. Вабій, Г. Притулка, Т. Шлемко, Ед. Лір, Д. Стефаник, І. Штогран; по 50 ц.: И. Стромило, М. Іленяк, Ст. Трухан, М. Кравецький, Ст. Оленик, І. Кобзинський, Н. Омалюсик, Марія Омалюсик, Н. Мазур, Н. Мелех, І. Васюта, М. Готер; по 25 ц.: Ст. Орос, П. Шалабай, А. Петрашко і Р. В. Тофан.

Зібрані гроші висилаємо до Ц.В.К. ТУРФДім у Вінніпеґу на В.О.К., а жертводавцям складаємо щиру подяку за їх жертви!

За Комітет:
Ст. Трухан,
Т. Кравецький.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕҐУ!

Подається до відома членам відділу ТУРФДім, що в неділю, 16. жовтня відбудуться членські місячні збори. На зборах будуть рішатися важні справи. Кожний член згаданого відділу повинен обовязково взяти участь. Збори пічнуться в годині 2.30 по полудни.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА!

Старанням відділу Р.З.Т. в Іст Килдонан, відбудеться в суботу вечером, 15. жовтня ц. р.

ВЕЛИКА ЗАБАВА.

На забаві буде грати добірна музика, також відбудеться розігравка вартісних річей й багато буде инших несподіванок. На забаву запрошується всіх членів і членкинь робітничих організацій, що гуртуються при У.Р.Д. в Іст Килдонан, як також і симпатиків.

Забава пічнеться в годині 8. вечером.

Вступ лише 25 центів.

Тож приходіть на цю забаву завчасу. За вдоволяючу забаву ручить

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється, що в неділю, 16. жовтня, ц. р. в годині 10.30 рано бідбудуться збори старшого під-відділу Секції Молоді.

В годині 2.30 пополудні того самого дня відбудеться забава лише для молодшого під-відділу в користь базару. Всі товариші і товаришки, що прийдуть на цю забаву, з'обовязані принести зі собою якийсь подарок на базар.

Заряд.

УВАГА, СОДБОРИ, ОНТ., Й ОКОЛИЦЯ!

Спільним старанням всіх робітничих організацій в Содбори і при співучасти мандолінової орхестри в Содбори й Конистон відбудеться в неділю, 23. жовтня ц. р. в Укр. Роб. Домі під ч. 189 Спрус вул.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ,

присвячений святкуванню другої річниці відкриття Укр. Роб. Дому в Содбори.

Буде це справді перший величавий концерт в нашій околиці, до якого орхестра вже від довшого часу приготовляє найкращі хорові й сольові пісні й народні танки, а також буде промовляти на ньому всім нам добре відомий пролетарський письменник, М. Ірчан.

Товариші й товаришки в Содбори й околиці! Не пропустіть так рідкої нагоди, а приходіть всі громадно й кличте своїх знайомих, щоб налюбуватися новими й прегарними піснями, як також послухати дорогого нам гостя — т. М. Ірчана, який теж загостить перший раз до нашої місцевости.

Вступ за добровільними датками.

Початок точно в годині 8. вечером.

Заряд.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Цим повідомляється всіх, що хочуть учитися, що старанням Освітно-Організаційного Комітету у Вінніпеґу пічнеться вечірна школа для неграмотних і мало-грамотних від дня 18. жовтня, ц. р. Комітет старається дістати відповідного учителя для цеї школи. Рішено принимати учеників навіть зпоза наших організацій, як-що такі зголосяться. Зголошуватися треба до офісу Укр. Роб. Дому у Вінніпеґу кожного вечера.

Робітники і робітниці! Не витрачайте зимових вечерів на марне, але постарайтеся використати їх на науку. Не знеохочуйтеся цим, що ви вже старші, бо до науки ніхто не є за старий і навчитися читати і писати можуть так само старші як і молодші.

Тож до науки, всі неграмотні і мало-грамотні! Приходіть і записуйтеся до школи в Укр. Робітничім Домі.

За О.О.К.
М. Виноградова,
секретарка.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ЕДМОНТОНУ Й ОКОЛИЦІ.

Повідомляємо всіх робітників і фармерів з Едмонтону й околиці, що в суботу, 22. жовтня ц. р., в год. 8-ій вечером, відбудеться в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відкриття

"ПУБЛИЧНОЇ БІБЛІОТЕКИ".

Це відкриття буде відсвятковано величавим

КОНЦЕРТ-МІТІНҐОМ,

на якому промовці в українській і англійській мовах говоритимуть про значіння книжки й бібліотеки.

Все членство українських робітничих організацій повинно обовязково взяти участь в цьому свять.

Гостей радо витаємо!

Старанням відділу Жінсекції в Летбридж, Алта., відбудеться в суботу, 22. жовтня ц. р. в Укр. Роб. Домі

ЗАБАВА В КОРИСТЬ БАЗАРУ.

На цю забаву запрошує заряд жінвідділу всіх членів і членкинь наших братніх організацій, як також всіх симпатиків відділу ТУРФДім.

На забаві приграватиме першорядна музика. Вступ за вільними датками в грошах або в річах для базару.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

ВАЖНЕ ОПОВІЩЕННЯ.

Цим повідомляємо всі відділи наших організацій, головно-ж на сході Канади, що від 15. жовтня адреса Провкому ТУРФДім в Торонто Box 308, що її до того часу вживалося, вже змінена.

Всю кореспонденцію для Провкому ТУРФДім і для Укр. Роб. Дому в Торонто просимо від тепер слати на адресу:

Provincial Executive Committee
U.L.-F.T.A.
Ukrainian Labor Temple,
300 — 302 Bathurst Str.
Toronto, Ont.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Кому треба добрих дров та вугілля, так вдайтеся до:
Л. Блонарович
ярда на Флора і МекҐреґор.
Телефон: 51 148.
(124)

ДО РЕНТУ три кімнаті на горі під ч. 615 Абердін Евню. В справі ренту зголошуватися під це саме число.

ПОШУКУЮ свого шваґра Франка Басгорського, з села Колендяни, пов. Чортків, Галичина. Два до три місяці тому назад як приїхав зі старого краю. Хто знав-би про него, або він сам, хай зголоситься на понищу адресу:

Michal Trach
Rex Hotel,
(126) Mosse Jaw, Sask.

ПОШУКУЮ Василя Бачинського (сина Павла), з села Орішковець, повіт Копичинці, Галичина. Пошукує його шваґер Скікевич. Хто знав-би про него, або він сам, хай напише на мою адресу:

Jos. Skikevich,
(126) P. O. Taber, Alta.

ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТОРОНТО!

Цим повідомляємо всіх робітників і робітниць Торонта й околиці, як також всіх робітників і фармерів Канади, що

В СУБОТУ, 29. ЖОВТНЯ І В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ 1927 Р.

— відбудеться —

В ТОРОНТО, ПРИ ВУЛИЦІ БЕТҐОРСТ Ч. 300 — 302

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ НОВОЗБУДОВАНОГО УКР. РОБ. ДОМУ

Це буде велике свято українських працюючих мас Торонта й цілого Онтеріо, як також українських організованих робітників і фармерів цілої Канади. В тих бо днях відкриється ще одна велика робітничо-фармерська інституція, збудована щедрими жертвами українських робітників і фармерів.

Тож запрошуємо на це велике свято всіх місцевих і дооколичних робітників і робітниць та представників робітничо-фармерських організацій з цілої Канади.

На святі промовлятимуть представники від Ц.В.К. ТУРФДім, від Провкому в Торонто, від англійського організованого робітництва, від торонтонського Трейдс енд Лейбор Кавнсил і від инших робітничих організацій. З Вінніпеґу на відкриття приїде тов. М. ІРЧАН.

Будівельний Комітет.

ПЕРШИЙ ВИСТУП ДУТОЇ ОРХЕСТРИ Р.З.Т. У ВІННІПЕҐУ!

ДУТА ОРХЕСТРА ВІННІПЕҐСЬКОГО ВІДДІЛУ Р.З.Т., ЩО З'ОРҐАНІЗУВАЛАСЯ ВЕСНОЮ ПІД ПРОВОДОМ ТОВ. В. ПАТЕКА

— дасть —

В СУБОТУ, 15. ЖОВТНЯ 1927 РОКУ

В САЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ПЕРШИЙ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

Ця орхестра з'організувалася старанням вінніпеґського відділу Робітничого Запомогового Товариства і відбувала вправи протягом літа під проводом т. Патека та цим своїм першим концертом вона засвідчить свій поступ. Приходіть на цей концерт громадно і вчасно, щом не втратили місця. На концерті виступить також відомий молодий скрипач Степан Гуменюк і пяніст Алфред Сайн.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ ТИКЕТІВ: ЦІЛИЙ НИЗ ПО 35 Ц., А ГОРА ПО 25 Ц.

Тикети можна набувати кожного дня в буфеті Укр. Роб. Дому і в день концерту при касі.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНСЕКЦІЇ ТУРФДІМ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 16. ЖОВТНЯ, В ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ В У.Р.Д. ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ЩЕ ОДНА ІНСТИТУЦІЯ ТУРФДІМ.

Будова Українського Робітничого Дому в Колмен, Алта., яка вже на укінченню. Відкриття Дому відбудеться 6. і 7. листопада.

АПТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклав з англійського Евген Касяненко.)

(Продовження.)

В "Гіподромі" відбуваються вистави всякого рода, отже — він має з боку ворота, і через них можна провезти автомобілі, гармати, диких звірів у сажах, — все, що лише захочеться. Чернь рушила сюди, змела геть варту, відімкнула й розсунула ворота, а далі божевільна салдатська банда з галасом потягла через них халабуду в будинок.

В цю хвилину гола дівчина скотилася з халабуди на землю; хтось пошкодував її й одчіс у бік. Халабуда покотилася. Авангард змітав усе зі свого шляху — лаштунки, слуг, артистів; на величезне здивовання авдиторії в дві тисячі осіб через сцену пройшла довга низка людей з мотузком, а за ними виїхала халабуда з намальованими червоною фарбою злочинними літерами та з вимазаною в червоне жертвою, що вчепилася за дірку в полотні. Хакова чернь скупчилася навкруги, оглушливо ревучи:

— Гай-гай! Більшовицький пророк! Гай-гай! Більшовицький пророк!

Мені пощастило пропхатися доволі близько, і я міг бачити все, що відбувалося. Не знаю, чи не знепритомнів часом Тесля: тільки-ж він покотився зі своєї високости, і двадцятеро рук підхопили його. Хтось здер завісу зі стіни, двадцять чи тридцять чоловіка вхопилися за неї з усіх боків, кинули пророка в середину і почали підкидати його на десять футів у повітря, ловити і знову підкидати чим раз вище.

Далі я не міг уже стояти тут; я одвернувся й вийшов через західній вихід на вулицю. Тут вулиця була порожня. Я став на пішоході, стиснувши руками збожеволілу від огиди голову, та ввесь час чим раз голосніше вигукуючи слова Теслі: "Це Рим! Рим! Невмирущий Рим!"

Через хвилину я почув брязкіт розбитого наді мною шкла; вчасно сіпнувшися в бік, я врятувався од його скалок. Озирнувшись, я на превеликий жах свій побачив червону голову й плечі Теслі, що вилітав у пробиту дірку. За плечима вилетіли й ноги. На щастя, між ним і землею знайшовся вузенький карниз. Тесля упав на карниз, покотився з нього, а коли падав, то я підхопив його і зсадив на землю без ушкодження.

LXII

Я думав, що мій пророк — непритомний; отже, я хотів ухопити його на плечі та пошукати місця, де-б його можна було сховати. Але на моє здивування він скочив на ноги. Фарба текла по його обличчі і не давала змоги придивитися до нього, а все-ж я побачив, що воно скривилося від лютости. Я згадав його звичайний лагідний вигляд: ніколи мені й не снилося побачити його саме таким, як тепер!

І він зніс у гору кулака!

— Я хотів умерти за цих людей! Але тепер — хай вони самі мруть за себе!

А далі, дико махнувши рукою, раптом звернувся до мене:

— Заберіть мене звідси! Куди хочете, як хочете! Заберіть мене назад, туди, де я нічого не бачу, нічого не чую, де я не думаю! Назад — у церкву!

З цими словами він побіг так, ніби аж полетів на крилах своєї широкої одежі; я ніколи не думав, щоб пророкові голі ноги могли гнати так швидко, — так дивовижно швидко! Я побіг слідом за ним; я ввесь час був при ньому і тепер ухвалив бути й при його кінці, який він ні буде. Так ми вибігли на Бродвей, де, розуміється, було багато салдатської черни; пророк біг наче пес із прив'язаною до хвоста бляшанкою: Він гнав вулицею, обминаючи всякі перешкоди на шляху; так само силкувався робити й я, але менш щасливо, бо подекуди збивав людей з ніг. Люде кричали, автомобілі ревли, салдати гналися за нами зі свистом і галасом. Мені починало вже нехватати духу, трохи вертілася голова; будинки хиталися позад мене, скрізь була чернь; зі всіх боків до мене простягалися руки, от-от мавши мене затримати; але я все ще біг за своїм пророком, що тільки мигтів своїми голими ногами в повітрю. Так ми завернули ще за один ріг, і я побачив, куди линула його змучена душа: він біг просто в церкву св. Бартоломея!

Я наздоганяв: пророк робив три кроки, а я за той же час чотири. Він сіпнув двері і зник за ними; коли вскочив у церкву й я, він був уже посеред неї. Люде в церкві посхоплювалися з місць, страшенно здивовані; хтось ухопив мене за руку, але я викрутися, а в цей час пророк тричі скочив через повітря. За першим скоком він опинився на сходах до вівтаря, за другим — на престолі, а за третім — на своїм старім місці, у вікні.

Тут він повернувся і поглянув на мене. Його обляпана червоною фарбою одежа вкрила його голі ноги, його скривлене з гніву лице знову стало лагідним і милосердним, скільки дозволяла на це фарба. Рухом руки він звелів мені спинитися і лишити його на самоті. Після цього рука його упала вниз і він став нерухомий.

Цілком знесилений та з вертінням у голові, упав я назад на одно з крісел, стиснувши голову руками.

LXIII

Я не знаю гаразд, скільки часу минуло після цього. Кінець-кінцем, я почув у себе на плечі руку, що трясла мене. Я ненавиджу, коли хтось кладе на мене руку; отже, я спробував струснути її. Але мені не пощастило; до того-ж почув я ще й голос:

— Вставайте, друже! Час замикати. Чи, може, ви хворі?

Я підвів голову і в першу чергу зиркнув на постать у вікні. Вона було цілковито нерухома; крім того, як це не дивно було, ні на обличчю, ні на її шатах не було й сліду червоної фарби! Постать була чиста й ясна; над головою світилося сяйво; коротко кажучи, це була постать, знана мені ще з часів далекого дитинства.

— В чім справа? — знову запитав мене голос із боку.

Я обернувся й побачив його преподобіє м-ра Сімпкінсона. Він пізнав мене і вигукнув:

— Чи бач?! Біллі! Бога ради, що вам трапилося?

Я здивувався і одночасно вхопився рукою за щелепа. Голова мене боліла, а щелеп був ніби в огні.

(Кінець буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпеґу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Журнал цікавий і корисний так для дітей як і для старшої молоді. В кожному числі багато ілюстрацій.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.